

PĒDĒJIE NOTIKUMI: JĒZUS UN IZGLĀBTIE

SABATA PĒCPUSDIENAI

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Ebr. 8:1-5; Jes. 53:6; Rom. 3:24, 25; 1. Tim. 2:5; Ebr. 9:23; Ap. d. 3:19-21.

ATMIŅAS PANTS:

„Tāpēc nožēlojiet savus grēkus un atgriezieties, lai jūsu grēki tiek izdeldēti un Tas Kungs liktu nākt atpirgšanas laikiem un sūtītu jums izredzēto Kristu Jēzu, kas debesīm jāuzņem līdz tam laikam, kad viss būs panākts, par ko Dievs jau kopš seniem laikiem runājis ar svēto praviešu muti.” (Ap. d. 3:19-21)

GALVENĀ DOMA:

Bībeles mācība par Kristus kalpošanu Debesu svētnīcā, Viņa otro nākšanu un mirušo augšāmcelšanu kopā veido cerības vēsti tiem, kas cer uz Viņu.

Lielās cīņās starp labo un ļauno vēsturē ir daudz svarīgu momentu, kas kulmināciju sasniedza pie krusta, kur tika nodrošināta sātana galīgā sakāve un iznīcināšana. Vienlaikus Bībeles pravietojumi norāda uz „laiku galu” (Dan. 12:4, 9), uz periodu glābšanas vēsturē, kam ir sava nozīme Kunga un Viņa ļauzu attiecībās. Notikumi šajā „laika gala” periodā ir aprakstīti kā eshatoloģiski, kas nozīmē „pēdējie notikumi”.

Šis nedēļas tēmā mēs aplūkosim trīs īpašus notikumus šajā vispārīgajā „pēdējo dienu” periodā, kam ir liela garīga saistība: Kristus kalpošanu Debesu svētnīcā, Kristus otro nākšanu un mirušo ticīgo augšāmcelšanu.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 22. decembrī.

DEBESU SVĒTNĪCA. 1. DAĻA

24. ticības pamatmācība sākas ar šādiem vārdiem: „Debesīs ir svētnīca – istā telts, ko uzcēlis Kungs, nevis cilvēks.” (Skat. Ebr. 8:2) Viens no bieži sastopamiem Bībeles apgalvojumiem ir Debesu svētnīcas eksistence (Ps. 11:4).

Izlasi Ebr. 8:1-5. Kāda ir galvenā šo pantu mācība? _____

Zemes svētnīca ir attēlota kā Debesu svētnīcas simbols jeb paraugs. Tas nozīmē, ka pirmajai ir kaut kāda funkcionāla saistība ar pēdējo. Tāpēc zemes svētnīca mums daudz māca par Debesu svētnīcu. Lai arī ko zemes svētnīca nozīmēja Israēla tautai, tās patiesā nozīme ir atrodama Debesu svētnīcā un tajā, kam bija jānotiek tur. Ar upuriem un priesteru kalpošanu zemes svētnīca māca mums par Debesu svētnīcas patiesībām. Zemes svētnīcas kalpošana bija Dieva līdzeklis, lai mācītu Saviem ļaudīm glābšanas principus, atklājot „patiesās lietas” – Kristus kalpošanu (Ebr. 9:9-15), gan nāvē, gan Debesu svētnīcā.

Kalpošana zemes svētnīcā mācīja, ka, lai izpirktu grēkus, ir vajadzīgas gan asinis (Ebr. 9:22), gan priesteris kā starpnieks starp grēcinieku un Svēto Garu. Priestera kalpošana vissvētākajā vietā šķīstīja svētnīcu no grēka, kas prasīja nožēlu no cilvēka puses. Tādējādi arī tiesa ir neatņemama sastāvdaļa visā glābšanas darbā.

Pārsteidzošs ir arī Ebr. 8:1,2 teiktais, ka visu iepriekšējo septiņu vēstules ebrejiem nodaļu mērķis ir norādīt lasītājam uz Debesu svētnīcas realitāti un Kristus kā mūsu Augstā Priestera pozīcijām Debesu svētnīcā. Ir grūti saprast, kāpēc neviens nevarēja ieraudzīt, cik lielu nozīmi kā daļai no visa glābšanas plāna vēstule ebrejiem piešķir Kristus kalpošanai Debesu svētnīcā. Nekas šajos pantos nenorāda uz to, ka svētnīca Debesīs, ne arī Kristus kalpošana tajā būtu jāuzskata par metaforu vai simbolu. Patiesībā 5. pants skaidri parāda, ka zemes svētnīca – reāla struktūra ar reāliem priesteriem un reāliem upuriem – bija tikai „ēna” tai realitātei, ko Kristus dara mūsu labā Debesu svētnīcā.

DEBESU SVĒTNĪCA. 2. DAĻA

Zemes svētnīcas kalpošana atklāja trīs glābšanas fāzes: aizvietojošo upuri, priesteru starpniecību un tiesu. Bībele māca, ka visas trīs glābšanas fāzes ir ietvertas Kristus kalpošanā grēcinieku labā.

Izlasi Jes. 53:6, Rom. 3:24, 25, 2. Kor. 5:21. Kā Kristus nāve pie krusta atbilst glābšanas aizvietojošajam aspektam? _____

Ko šie panti saka gan par Kristu, gan par viņa starpniecību grēcinieku labā? 1. Tim. 2:5, Ebr. 7:25. _____

Tieši tāpat kā dzīvnieku upuri norādīja uz Kristus nāvi, priesteru kalpošana vēstīja par patieso Kristus kalpošanu Debesu svētnīcā. Īpaši ikdienišķā priesteru kalpošana svētajā vietā simbolizēja to, ka grēciniekam, pateicoties Kristus kā Starpnieka un Aizvietotāja kalpošanai Debesu svētnīcā, ir pieeja pie Dieva (Ebr. 4:14-16).

Izpēti Ebr. 9:23. Kā Debesu lietu šķīstīšana ir saistīta ar priesteru darbu zemes svētnīcā Salīdzināšanas dienā? _____

Paturot fonā zemes svētnīcas kalpošanu, Ebr. 9:23 skaidri norāda uz Kristus šķīstījošo kalpošanu Debesīs. Tas ir pants, kas ir mulsinājis zinātniekus gadsimtiem ilgi, jo tas skaidri māca, ka Debesīs kaut kas ir samaitāts un tas ir jāšķīstī. Mūsu kā septītās dienas adventistu izpratnē attiecībā uz šīm divām Kristus darba fāzēm mūsu labā Debesu svētnīcā ir kāds prototips – ikgadējā zemes svētnīcas šķīstīšana Salīdzināšanas dienā.

Padomā par salīdzināšanu – ko tā nozīmē, kā tā notiek un kurš ir vienīgais, kas var mūsu labā veikt salīdzināšanu? Kāpēc ziņām par to, ka mēs dzīvojam Lielajā salīdzināšanas dienā, vajadzētu būt kaut kam pozitīvam un cerīgam? _____

KRISTUS OTRĀ NĀKŠANA

Izpēti Ap. d. 3:19-21. Kā grēku izdzēšana, kas šeit ir minēta, ir saistīta ar svētnīcas šķīstīšanu, ko mēs pētījām vakar? _____

Lai gan Pēteris nezināja „laikus un brīžus” (Ap. d. 1:7), viņa atsauksme uz Joēla pravietojumu Ap. d. 2:14-21 norāda, ka viņš izprata pravietojuma piepildīšanos tajā laikā. Viņa pravietiskajā izpratnē ir acīmredzams, ka „Pēteris, runājot par inspirāciju un līdz ar to par redzējumu, kas sniedzas pāri viņa ierobežotajai izpratnei, īsi un kodolīgi runā par diviem lieliem notikumiem pēdējās dienās virs zemes – (1) par Dieva Gara spēcīgu izliešanos un (2) par taisno grēku galīgo izdzēšanu, kas ir saistīts ar trešo globālo notikumu – Kristus otro nākšanu.” (SDA Bible Commentary, 6. sēj., 160. lpp.)

Draudze virs zemes bija pārliecināta gan par otro Kristus nākšanu, gan par jaunām debesīm un zemi (2. Pēt. 3:13). Kristus pirmā nākšana nodrošina loģisko pamatu otrajai. Cik mēs spējam saprast, bez otrās nākšanas pirmā nākšana būtu veltīga. Process, kurā tiek atrisināta grēka problēma, process, ko Viņš sāka ar Savu upuri pie krusta, sasniedz savu piepildījumu tad, kad pēc „svētnīcas šķīstīšanas” Viņš parādās „otrreiz .. par pestīšanu” (Ebr. 9:26, 28). Patiesībā bez otrās nākšanas un augšāmcelšanas, ko tā ietver, kāda nozīme mūsu dzīvē būtu glābšanas apsolījumam? (Skat. 1. Tes. 4:16-18) Nekāda!

Kristus otrā nākšana iezīmēs lielās cīņas noslēgumu tādā ziņā, ka būs izlemts mirstīgo liktenis. Sātans, zinādams, ka cīņas gals ir jau redzams, cenšas ar savām krāpšanām novirzīt no ceļa tik daudzus, cik vien iespējams. Mums ir teikts, ka „jo tuvāk būs mūsu Kunga Jēzus Kristus atnākšana, jo intensīvāk darbosies tumsas valdnieka spēki. Sātans neatklāsies tikai kā cilvēks, bet izliksies par Jēzu Kristu, un patiesību atmetusī pasaule to pieņems kā kungu Kungu un ķēniņu Ķēniņu”. (Elena Vaita „Pēdējo dienu notikumi”, 168., 169. lpp.) Taču mēs esam brīdināti, ka Kristus nākšana būs burtiska, personīga, un tas būs redzams notikums, kas ietekmēs visu pasauli, darot tai galu kā tādai, ko mēs pazīstam kā grēka, ciešanu, posta, vilšanās un nāves vietu.

Palūkosimies uz mūsu pasauli. Kā mums ir izdevies to padarīt par labāku vietu? Lai gan mums vienmēr ir jācenšas uzlabot to cilvēku stāvokli, kas ir mazāk veiksmīgi nekā mēs, un to, kas cieš un ir vajadzībā, – kāpēc mums vajadzētu arvien savā priekšā paturēt vienīgo risinājumu? _____

GAIDOT KUNGA NĀKŠANU

Izlasi 1. Tes. 5:1-11. Kas ir šeit izteiktā vēsts, un kāpēc tā ir tik noderīga mūsdienās, dzīvojot šajā laikā? Kā mēs varam paņemt šos vārdus un ieviest tos praktiskajā ikdienas dzīvē? _____

Šajos pantos ir ietverts tik daudz, bet par vienu mums ir jābūt skaidrībā, un tā ir cerība, kādai vajadzētu būt kristiešiem, kas gaida Kristus atgriešanos. Protams, mums ir jābūt modriem un skaidrā prātā, lai tā diena mums neuzbrūk kā zaglis naktī. Bet mums vajadzētu būt arī pilniem ticības, mīlestības un cerības, jo vai mēs esam „nomodā vai guļam” (tas ir, vai mēs mirstam pirms Viņa atgriešanās vai esam dzīvi, kad Viņš nāk), mums ir apsoliņums mūžīgai dzīvei kopā ar Viņu.

Šajās dienās un laikmetā, kurā mēs dzīvojam, redzot laika zīmes visapkārt, mums vajadzētu būt uzmanīgiem, kā mēs tās skaidrojam un kā saprotam to nozīmi. Pārāk bieži mēs varam iekļūt notikumos, kas izraisa visa veida uzbudinājumu, emocionālu pacēlumu un cerību, bet tas viss izgaist, un nekas nenotiek. Šādi piedzīvojumi var radīt draudzes locekļos neapmierinātību, vilšanos un pat lielas šaubas. Mums ir jābūt piesardzīgiem, bet arī uzmanīgiem, gudriem un pazemīgiem, lasot un saskatot savā apkārtnē laika zīmes (skat. Mat. 16:1-4).

Kāds ir „laika zīmju” mērķis, saskaņā ar Jāņa 13:19, 14:29? _____

Pareģojumi par laika galu netika doti, lai apmierinātu ticīgo ziņkārību, bet lai iedrošinātu viņus būt modriem (Mat. 24:32-44). Gaidot otro nākšanu, mums ir jātur vaļā acis, mums ir jāzina, ko Dieva Vārds māca par pēdējo dienu notikumiem. Tas ir īpaši svarīgi, jo kristietībā ir daudz nepareizu uzskatu par laika zīmēm.

Kā mēs varam iegūt pareizo līdzsvaru, dzīvojot otrās nākšanas gaidās, vienlaikus atturoties uzskatīt katru virsrakstu par gala laika zīmi? Kā mēs varam izvairīties gan no bezrūpības, gan no otras galējības – fanātisma? _____

NĀVE UN AUGŠĀMCELŠANA

Jaunajā Derībā viens no notikumiem, kas saistīts ar Kristus otro nākšanu, ir mirušo ticīgo augšāmcelšanās. Tā kā tajā ir iesaistīta lielākā daļa ticīgo, šis ir vis-svarīgākais notikums pie otrās nākšanas, jo lielākā daļa Kristus sekotāju, Viņam atgriezoties, būs miruši.

Ko šie panti mums māca par mirušo augšāmcelšanu laikā, kad atgriezīsies Kristus?

1. Tes. 4:13-16 _____

1. Kor. 15:13-25 _____

Rom. 8:11 _____

Fil. 3:20, 21 _____

Bībele māca, ka pie augšāmcelšanas „miesa” tiks atjaunota, lai dzīvotu. Citiem vārdiem, bibeliskā augšāmcelšana ir miesīga augšāmcelšana. Šī patiesība kļūst vēl skaidrāka, ja paturam prātā faktu, ka pēc Kristus augšāmcelšanās Viņa kaps bija tukšs. Mirusi miesa vairs ilgāk nepalika kapā. Būdami pārliecināti par Viņa augšāmcelšanu, mēs varam būt droši arī par savējo.

Ja augšāmcelšana sasniedz nāves varas laušanas spēku, kā tas izskaidro, kāpēc to var iegūt tikai tad, ja tu esi „Kristū”? 2. Tim. 1:8-10 _____

Nemirstības atslēga nav liels zinātnisks pētījums. Nāves vara jau ir salauzta, pateicoties pašam Kristus nāvei un augšāmcelšanai (Rom. 6:9). Pamatojoties uz šo veikumu, Viņš ir spējīgs piešķirt nemirstību tiem, kas kristībās savienojas ar Viņu nāvē un augšāmcelšanā (Rom. 6:23). Bībele arī skaidri parāda, ka nemirstības dāvana ticīgajiem netiek dota miršot, bet tad, kad Jēzus nāk otrreiz, atskanot „pēdējai bazūnei” (1. Kor. 15:51-54).

„ES ESMU augšāmcelšanās un dzīvība; kas Man tic, dzīvos, arī ja tas mirs.” (Jāņa 11:25) Kā tu vari iemācīties labāk satvert cerību, kas ir ietverta šajos vārdos? Kur tu būtu bez tiem? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

„Kristus starpnieka darbs cilvēka labā augšā esošajā svētnīcā ir tikpat svarīga atpestīšanas plāna daļa kā Viņa nāve pie krusta. Ar upuri pie krusta Viņš iesāka darbu, kuru pēc augšāmcelšanās devās pabeigt Debesīs. Mums ticībā jādodas aiz priekškara, kur ‘Jēzus par mums iegājis kā Ceļvedis’ (Ebr. 6:20). Tur tagad mirdz gaismā, kas nāk no Golgātas krusta. Tur skaidrāk varam izprast atpestīšanas darba noslēpumus. Cilvēka glābšana Debesīm ir izmaksājusi bezgalīgi dārgi.” (Elena Vaita „Lielā cīņā”, 489. lpp.)

„Tiem, kas tic, Kristus ir augšāmcelšanās un dzīvība. Mūsu Pestītājā ir atjaunota dzīvība, kas tika zaudēta līdz ar grēku, jo Viņā ir dzīvība, un Viņš var darīt dzīvu, kuru vēlas. Viņam ir dotas tiesības dāvēt nemirstību. Dzīvību, ko Viņš atdeva, būdams cilvēka miesā, Viņš atkal ņēma, lai dotu to cilvēcei.” (Elena Vaita „Laikmetu ilgās”, 786., 787. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Džons Kalvins nosauca Kristus starpniecības darbu par „pastāvīgu Viņa nāves izmantošanu mūsu glābšanai”. Ir teikts, ka „Debesu svētnīcas eksistence bija standarta teoloģija starp puritāņu garīdzniekiem”. Nav grūti saskatīt, kāpēc Kristus starpnieka darbu vajadzētu uzskatīt par tik svarīgu mācību. Galu galā liela daļa Vecās Derības ir saistīta ar svētnīcu un ar templi, un arī Jaunajā Derībā par to ir runāts daudz! Ko tas māca par to, cik svarīga ir šī doktrīna?

2. Pakavējies vairāk pie Ebr. 9:23, pie panta, kas tik daudzus gadsimtus ir mulsinājis Bībeles zinātniekus, kuri nav varējuši saprast, kā tas var būt, ka Debesīs kaut kam ir vajadzīga šķīstīšana. Lai gan mums kā septītās dienas adventistiem vēl joprojām ir daudz jāmacās par to, ko šis pants nozīmē, kā mūsu izpratne, piemēram, par Dan. 8:14 palīdz izskaidrot šo svarīgo mācību?

3. Kristus augšāmcelšanās ir ārkārtīgi būtiska kristieša ticībai. Bez tās mums nav nekā. Izlasi 1. Kor. 15:1-6. Kā Pāvils centās pārliecināt savus lasītājus par Kristus augšāmcelšanās pierādījumiem? Ievēro īpaši 6. pantu. Ko viņš šeit pasaka? Kāpēc viņš uzsver faktu, ka daudzi cilvēki, kuriem Kristus ir parādījies, vēl joprojām ir dzīvi? Ir tā, it kā viņš teiktu: „Neklausies manos vārdos. Pajautā dažiem no šiem simtiem, kas paši Viņu ir redzējuši.” Šādus vārdus tu negaidītu no kāda, kas pats nav drošs par to, ko viņš māca, vai ne? Kādi citi pierādījumi Bībelē var palīdzēt vēlreiz apstiprināt to, ka Kristus patiešām ir augšāmcelies?